کو’nun Urdu dilinde kullanım alanı oldukça geniştir. Yukarıda bahsettiğimiz kullanımlarına ek olarak cümlenin *edici* ya da *etkilenen* rolünde olduğu durumlarda کو tümcenin öznesinden sonra gelir fakat çekim tümcenin nesnesiyle uyumludur. Eylem çekimi her ne kadar nesne ile uyumlu olsa da cümlenin asıl öznesi کو ekini alandır. Bu yapı öznenin “öznel deneyim” yaşadığı durumlarda *beğeni, hoşlantı, hatırlama, unutma, üzülme* ya da edicinin yapmayı gerekli gördüğü durumları anlatmak için de kullanılır.

Biliyorum . / Haberim var .	مجھے معلوم ہے ۔
Bilmiyorum. / Haberim yok .	مجھے معلوم نہیں۔
Ben onun adını biliyorum.	مجھے اس کا نام پتا ہے ۔
Umrumda değil.	مجھے پرواہ نہیں۔
Yeni filmi sevdim.	مجھے نئی فلم پسند آئی ۔
Çok eğlendim.	مجھے بہت مزہ آ گیا۔
Bana para lazım.	مجھے پیسہ چاہیے ۔
Bana para lazımdı.	مجھے پیسے کی ضرورت تھی۔
Benim gitmem gerek.	مجھے جانا چاہیے ۔

Benim gitmem lazım.	مجھے جانا ہے ۔
Sana bir şey söylemem lazım.	مجھے تم سے کچھ کہنا ہے۔
Gitmem gerek.	مجھے جانا پڑتا ہے
Gitmem gerekecek .	مجھے جانا ہو گا ۔
Urdu öğrenmem lazım.	مجھے اردو سیکھنا پڑے گا ۔
Yeni kıyafetler almam gerekecek.	مجھے نئے کپڑے خریدنے ہوں گے۔
Müsaitim .	مجھے فرصت ہے ۔